

VOZUĆ

HUMORISTIČKA

ZAVISNA NOVINA

Godina: **peta** Serija: **C** Broj: **5**
Cijena: s festivalskim popustom **1€**

Vjeruj sebi i nikome više!

Svi Srbi u jednoj državi, a Crnogorci – u drugoj.
Radomir Racković

Od jutros sam van sebe.
Upravo su mi javili da sam
nesmotreno ušao u Evropu!

Za nama će biti raspisana među-
narodna potjernica. Na plat-
nom spisku vodimo se kao nestali.

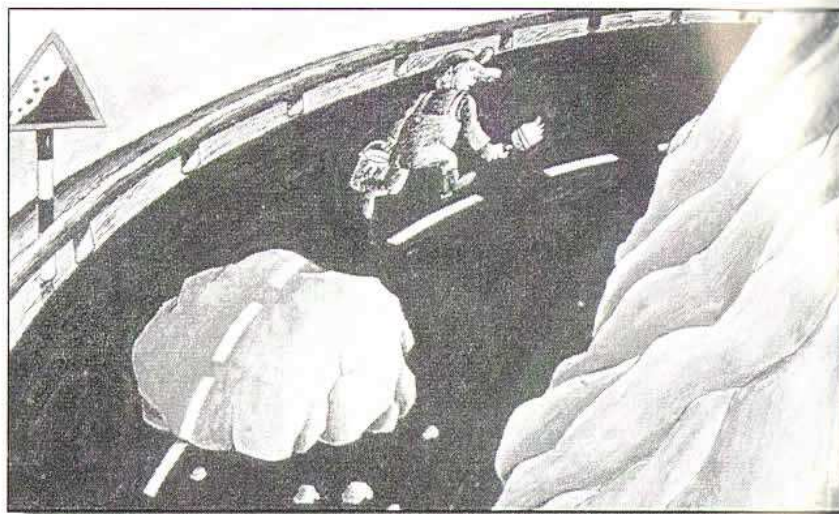
Crna Gora i crkva su odvojeni
od države.

Da nema Crne Gore, Srbija bi
morala sama da se izdržava!

Ako pronađemo naftu, uključ-
ićemo se u program „nafta za
hranu”, a ako pronađemo hranu,
nećemo tražiti naftu!

Crnogorci ne ljube lance...”
Državu još manje.

Jedva čekamo da uđemo u NATO.
Da ga razbijemo iznutra!

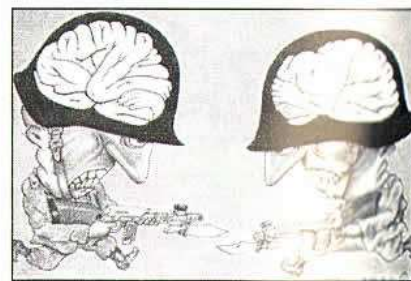
Upoliciji piju batine.
Kuća časti.

Koga je vlast klala, i opozicije
se boji!

Nas dva brata oba ratujemo...
Jedan protiv drugog!

Uništili smo srednju klasu...
Na redu je niža!

Privredu nijesmo oživjeli, ali
smo joj priredili veličanstveni
ispraćaj.

Lakše je dobiti status borca
nego Crnogorca!

Imamo ludu sreću...
S kim si, onakvi si.

Da bi izbori bili poštjeni moraju
glasati i nepoštjeni!

Ako Solana ima mana, neka
nas vodi — Romano Prodi!

Ako laže koza i ona je postala
od majmuna!

Zbog ranije preuzetih obaveza,
neki kriminalci su nedostupni
policiji.

Su čim ćete izaći pred Miloša?
— Sa dva loša!

*Tako mi **ŽUČ**-i i oba oka, bolja je
puna no prazna i glava i kuverta.*

Izdavač:

Kulturno-informativni centar

Bijeli Pavle

Danilovgrad

Danilovgrad 81410, naselje Jastrebo bb

tel. 069/033-117, 081/810-820

Žiro račun: 510-5707-88, CKB Podgorica

Poštarina plaćena u gotovom, honorari na veresiju.

Direktor i čelni urednik:

Dragan Mitov Đurović

Odgovornost kolektivna

- pojedinačna:

Radojica Bulatović

Urednik

za tekst:

Radomir Racković

Urednik

za karikaturu:

Luka Lagator

Grafički

urednik:

Ratko Mugoša — Mugi

Elektronski slog i prelom:

Bojan Popović

"Medeon" — Podgorica

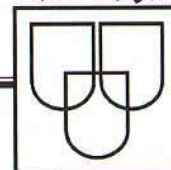
DOBROTVORI

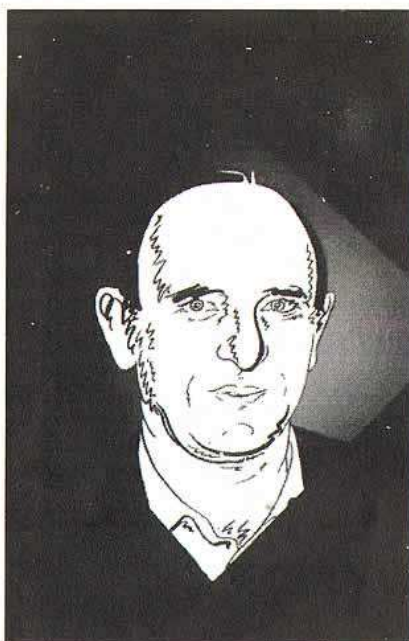
Plantaze

GALERIJA

**MOST
PODGORICA**

PRVA LJUBAV

"Prva ljubav zaborava nema."
Da li bješe Eva ili Ema?

PRVA LASTA

"Jedna lasta ne čini proljeće."
Sa dvije su šanse triput veće.

PRVA ŠEVA

Adam i Eva.

PRVI DIM

Prvi dim je Crnogorcu "fora"
Kad izbije iz cijevi levora.

Ko ne može da živi od rada,
mora da radi nešto od života.

Ja nisam ni za ni protiv. Naprotiv.

Policajci nose pendrek reda radi.

Starost je lijepa samo dok se čeka.

Optužnica otpečaćena – sudbina
zapečaćena.

Oženio sam se pametnom ženom.
To je dokazala kad me je ostavila.

Upravnik ludnice je dobar čovjek.
Njegova vrata su svakome otvorena.

PRVI PUT

Dojadilo mi je da idem pravim putem.
Više neću. Svi normalni putevi, osim
našeg, negdje skreću.

PRAVA STAZA

Slušajmo ozbiljne ljude umjesto staraca,
slušajmo dječake umjesto momaka,
slušajmo mudre umjesto "magaraca"!
Krenimo stazom svojih potomaka!

PLIVANJE

"Ako vam je do uživanja,
pozovite naše asove.
Učitelji plivanja –
i ribama daju časove."

Savo Martinović

POGLED SA VISINE

On iz baze
svoje male
smišlja fraze
ko od šale.

On iz baze –
iz mahale –
sipa fraze
ko rafale.

On ko soko
sivi, zbilja,
na visoko
nešto cilja.

I dođe čas,
preko reda,
s visokog nas
On već gleda.

Al dođe čas –
sa visoka –
ne vidi nas
s oba oka.

Zar se, stoga,
gledač dolje,
sa niskoga –
vidi bolje.

Srbin sa dna kace, trezni se raskolom.

Da nam istina nije prirasla za srce,
ne bi operacija bila tako bolna.

Nije problem što vlast nema većinu,
već što većina nema vlast.

Formula uspeha velikih Srba
visina puta širina jednako je dubina
propadanja.

Prevarili smo se po stoti put
da bi bili sigurni sto posto.

Da su izbori lutrija
narod bi imao šansu da se izvuče

Kad najbolji biraju najbolje
najgori trijumfuju.

Neka jaja imaju dva žumanca
izvjesni poslanici dve ljuske.

Što smo se ubijali,
kada ćemo ponovo živjeti zajedno.

Ubica se solidariše sa žrtvom,
brani se ćutanjem.

Srbija na prvom mjestu
Crna gora na drugom
Srbija i Crna Gora na trećem.

Ilija Marković

„Ako je ovaj svijet žalostan kao zagonetka, prilično je zabavan kao prizor”.

Žil Lemetr

NA REDU JE SIVO MEĐUVRIJEME

Ljudi moji, šta je ovo sa svijetom i sa nama u svijetu?

Kud potonu ona ozarena i satirična riječ?

Kao da se u satanskom karuselu bore svijet i smijeh.

Jer, od inkvizicije do fašizma i staljinizma, svijet je vojevao za slobodu misli, te za slobodu satire i humora. Usput i za samoočišćenje bića.

I hajde, Putniče kroz vremena, da ovlaš i ukratko prozorimo o tome.

I sada do nas dopiru odjeci gromkog smijeha iz minulih vremena.

Ostaje nezaboravna evropska tradicija vedrine – od Kratinovih i Aristofanovih komedija i satiričnih jambova Arhihlovihi, pa do La Brijera i Molijera, do Servantesa i Rablea, do Zoščenka i tandema Ilj-Petrov i Nušića, te do Radivoja-Lole Đukića, najdarovitijeg humoriste-satiričara sa crnogorskog tla.

Pa da se sjetimo, Spisatelju, daleke iskre duha, Ksantipa, ta borbena majka i domaćica, dočekuje za kuću nemarnog Sokrata glasnim grdnjama i laborom hladne vode, pa se filozof ponekad hvali prijateljima:

– Danas je grmjelo, ali nije padala kiša!

Ali, sjetimo se, Putniče: prije, pa između i poslije dva svjetska rata – uz nacizam i revolucije i nekoliko manjih ratova – svijet je bio grdno ranjav i ojađen. I kao usput nastupa era atoma i kvazera, poimanja gravitacije i relativiteta, egzistencije prije esencije, te grčevitih priprema za kosmičke staze...

Eto, svijet u ranama i preozbiljna lika, a sve se ori od smijeha!

Jer, vrijeme nije umorno za Čaplina, za par Stan Laurel-Oliver Hardi, za Deni Keja, za niz komičara i nama bližih Čkalju i Aleksića...

Tu je i spontani crnogorski humor i britka satirična i umna riječ iz minulih vremena (zapamćen je, recimo, mudri Sula Radov). A naš humor oduvijek ima i lokalnu boju – na primjer, cetinjsku (knjiga Pavla Đonovića: „Dim u dim”)... I nikad nije klonula samosvjesna i vedra riječ crnogorska, oslovnjena na reljef tla i svjetlosti u ljudima...

Čini mi se, Spisatelju, da zajedno pamtimo onaj zapis od starine: crnogorski glavari žale se kako žive u kamenitim gorama – „ne imajući nikakva od svijeta dobra”...

A ipak su nastajale šaljive narodne priče i pjesme, pa razne pošalice, gonetalice, rugalice, napijalice, zajedalice... I sve uz pozdrav: „I bog te veselio”... I još: „Sve ti zdravo i veselo bilo”...

I vidi se, Putniče kroz vremena: čisti iskazi duhovitosti lebde nad mijenama i gibanjima stvarnosti, ma koliko ona bila zatamnjena.

I valja nam se sjetiti kako vladi-ka Danilo (jula 1713. godine) žigše onovremene (i vazdašnje) slabosti i tamnine: „...zašto imamo ovamo tri idola – jedan idol preljubodjejanije, drugi idol srebroljubije, treći idol grabljenije i krvoprolitije”...

Vrijeme kao vrijeme, a opet se nameće ono gorko pitanje: Ljudi moji, šta je ovo sa svijetom i sa nama u svijetu?

Jer, evo, današnji svijet postaje napadno komičan i rastućen iznutra, a zamiru šalo-zbiljne vedrine i kao da se zaledio osmijeh na licima ljudi i „šaljivog” vremena... I kao da je posivio Bergsonov esej o smijehu.

I gle, nižu se filmovi o nasilju i seksu, uz naplave skaradnog jezika u dijalozima. I javlja se binarni naziv filmskog žanra: „horor-komedija” (i tu se šenluči i padaju žrtve), a ekrani se peru „sapunicama”...

Istini za volju, eto duha i duhovitosti u animiranim filmovima, počev od Diznija do Dušana Vukotića, već nedostižnog u vizuelnoj esejistici o fenomenima modernog vremena...

Ukupno uzev, evo paradoksa: dok je lice svijeta bilo najozbiljnije i pod sjenkom globalne tragike – razgranavale su se komedije i satire. I sve se orilo od zdravog smijeha.

I potom, kako svijet navlači mnoge komične maske, tako se sama komika povlači u sebe i svoje skrivnice.

I reklo bi se: u cikličnom krugu na redu je sivo međuvrijeme.

I hajde, Spisatelju, da razmislimo ovako...

Možda su ljudi, negda, vjerovali da imaju stabilne društveno-državne osnove – imaju, dakle, pripremljeno platno i ram, pa mogu slobodno slikati vedrine i provedrice nad horizontom... Danas je, pak, na svjetskoj i našoj sceni maglena neizvjesnost – čovjek je pokrenuo nogu, ali kako i kud da kroči?

I zna se, naravno: humor i satira ne mogu se naručiti niti stvarati industrijski – duhovitost je dar ljudske prirode. Na društvu je, jedino, da omogući zdravu klimu slobode. I renesansu Crne Gore, naravno.

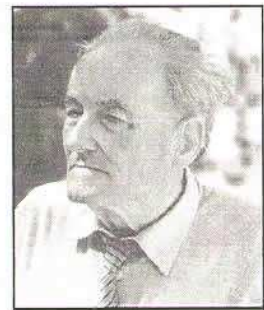
I hitam, Putniče, da zabilježim Tv-blijesak od prije neke noći.

U sjećanju mi odjekuje bistri glas i vanredno duhovita riječ koja plijeni:

– Ako su Srbi nebeski narod, onda smo mi, Crnogorci – munje nebeske!

Znamo da se u Crnoj Gori od starine govorilo za hitra, vatrena i valjana čovjeka: To je munja nebeska!

Dakle, rečeno je za pojedinca, a ne za narod. I to je tako.

Piše: Čedo Vuković

Njega drugovi zovu legenda – redovno prelazi s položaja na položaj.

Živjeće ovaj narod
samo se pitam od čega.

Narod kaže: Ko pita ne skita.
Sad narod stalno pita
pa počeo da skita.

Narodu ne treba hljeba i igara.
Narod je izigran sad mu treba hljeba.

Novi narodni slogan glasi:
Gladni ne vjeruje nikome.

Milan-Dugo Krivokapić

Kad Srbinu postane nešto jasno
obično biva kasno

Čudno. Malo mesa,
a stoke koliko hoćeš.

Jedan od najvećih
unutrašnjih neprijatelja je
prazan stomak.

Danas je lako biti pošten,
ali je teško od toga preživjeti.

Mlijeko su poskupili,
oni koji u principu piju viski.

VOZI, MIŠKO!

Nećemo vam isporučiti ratne zločince,
mi ne dajemo robu na veresiju.

Dobro je potkovan, dugo nas jaše.

Točak istorije se okreće ali uvek voze iste budale.

Maksimum je minimum ispod koga nećemo ići.

Prirodne katastrofe nas zaobilaze, to kod nas završe ljudi.

U ratu nismo pobedili ali smo osvojili
odlično drugo mjesto.

Policajac nije razbijao glavu, odmah je obio bubrege.

Nismo džabe ratovali, plaćali smo glavama.

Sprovodeći istragu, uhapšen je zbog mešanja u
organizovani kriminal.

Naša istraga nije zaostala. Ona nije ni krenula.

DVOJAC BEZ KORMILARA

Dejan Tofčević

Imamo dvojac koji je uvek spreman za trku. Znali smo se trkati i protiv mnogo jačih takmaca ali rezultat je uvek bio isti. Šta više, kad smo se takmičili sa lošijima rezultat nije izostao. Da bi ovakav rezultat opravdali protivnici su se složili da nam dozvole takmičenje po našim pravilima.

Na primer, kada počne trka i kormilari počnu da daju ritam veslačima sa našeg čamca se ne čuje ništa jer mi nemamo korilara. Zaključili smo da samo unosi zabunu u naše redove a poskupljuje cenu smeštaja. Tako smo odlučili da ga ukinemo pa ćemo sami preuzeti njegovu ulogu. Naši veslači su najbolji, što i sami priznajemo, ali ne mogu da se dogovore koja je prednja strana čamca tako da sede jedan drugom okrenuti leđima. Kada počne trka u stanju su da pokažu svoj potencijal i navale veslati iz sve snage. Pošto veslaju svaki na svoju stranu čamac se uopšte ne pomera već počinje lagano da se nagnje u stranu i tone. Tek tad se naši predstavnici okrenu oči u oči zamahujući veslima jedan prema drugom uzvikujući: "Ti si kriv, ti si kriv...", dok voda prekriva čamac i njih same. Tada ostali takmičari prekinu pobjedničko slavlje, jer je trka odavno završena. Skaču u vodu i vade ove naše najbolje na obalu i isumpavaju im vodu iz pluća. Posle kraćeg bolničkog tretmana su spremni za novu pobjedu i odlaze pravo na učešće u novoj trci.

Naredne trke se opet događa isto ali mi znamo da je samo pitanje vremena kada će pobjeda zakucati na naša vrata, jer imamo potencijal koji ih može otvoriti. Naši veslači su najbolji, samo im nedostaje malo sportske sreće.

LAŽU LJUDI ŠTO ZA JANKA KAŽU

Lažu ljudi što za Janka kažu
Zna on kud će samo nema cilja
Satire se i još mu pomažu
Da ne nađe bilja i kovilja

Srećna pjesmo s kraja njegovoga
Prazan prostor svud okolo zija
Čuvajte me kletve ubogoga
Kakva vaša pod grlom sječiva

Nek sve pada što je sklono padu
Nek sve zebe što je zimomorno
Mrtvoga će mene da ukradu
Zorni mrci ako bude sporno

Lažu ljudi što za Janka kažu
Zna on kud će samo nema cilja
Satire se i još mu pomažu
Da ne nađe bilja ni kovilja

Janko Vujisić

Dušan Đurišić

ISKRE IZ TAME

aforizmi

I diktator sluša narod – kad mu kliče.

Tjelohranitelj – živi zid
između vođe i naroda.

Miting je uspio: svi su održali govore.

Budi opušten: sad si otpušten!

Moram pjevati i ako mi se ne pjeva:
dirigent ima palicu.

Živ je, a ubijen – u pojam.

Tek kad je postao providan,
otkriveno je ko stoji iza njega.

Ruka ruku mi je i kad obraza nije.

Odrekao se svoje najbolje pjesme.
To majka više ne rađa!

Miran miting je kad se zastave vijore,
a miruju motke.

Medvjedi su zaštićeni zakonom.
A ko zakon štiti od medvjeda?

Riječ, pa riječ, pa riječ.
I prazan govor.

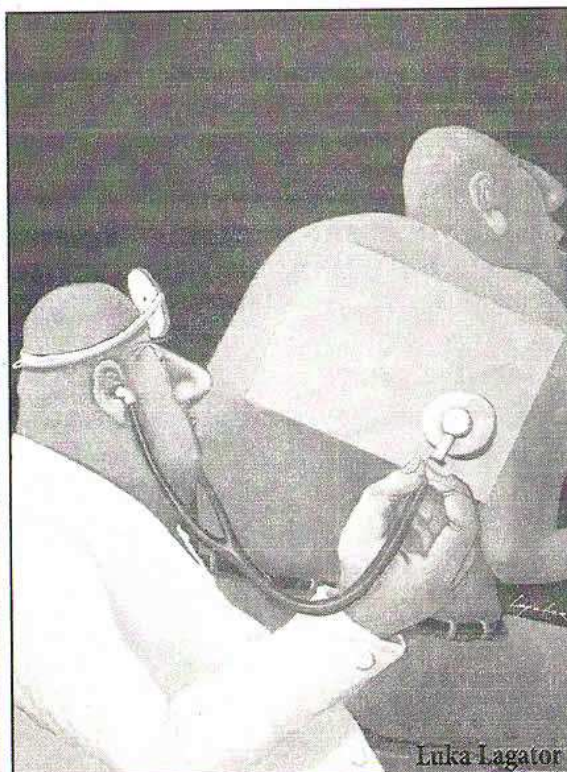
U "Bijeloj knjizi"
crno mi se piše.

MISLI (NE)OČEŠLJANE

Glupost je majka zločina.
Ali očevi su često genijalni.

Čak i na prestolu izližu se pantalone.

Makar kravi dao kakao,
nećeš izmisti čokoladu.

Luka Lagator

Konjima i zaljubljenima
drugačije miriše seno.

Nije lako živeti posle smrti.
Ponekad treba na to utrošiti ceo život.

Ne kreći s motikom protiv sunca.
Mora nam ono dostajati još milijarde godina.

Čak i u njegovom ćutanju bilo je jezičkih grešaka.

U jednim zemljama izgnanstvo je najteža kazna, u
nekim bi za njega morali da se bore
svi najhumaniji građani.

Svaka metla polako sama sebe pomete.

Kad narod nema glasa,
to se poznaje čak i pri pevanju himni.

Kapetan silazi s broda poslednji. Zato admirali
tako mirno spavaju za vreme bure.

Kad ne duvaju nikakvi vjetrovi – i petao na krovu
ima svoj karakter.

Anonimno pismo dopustivo je samo onda kad je
onaj koji ga piše stvarno niko i ništa.

Čak i kad su usta zatvorena,
pitanje ostaje otvoreno.

Stanislav Ježi Lec

Stradalnici

Zakazan je miting poštenih.
Očekuje se dolazak obojice.

Četnici i partizani su bili na istoj strani. Sjeverno od Ekvatora.

I narod je napunio džepove.
Nije znao gdje će sa rukama.

Svima nam se sudi u odsustvu.
Pravda ne stanuje ovdje.

Ni ljekari mu ne mogu pomoći.
Bez pare je i dinara.

Narod nije instrumentalizovan.
Mora da igra kako mu drugi sviraju.

Srbija i Crna Gora je prirodna zajednica. Obje se bore za opstanak.

Veljko Rajković

SILNICIMA

Dedovi naši da se jave,
iz bilo kojeg sloja kosti,
podviknuli bi – da ih strave
(bili domaći ili gosti),
dok kičmom prođe strašna jeza:
– Pas vi se mesa napoteza!

DIOGEN

Još je u buretu,
zraku sunca čeka.
I fenjerom maše –
još traži čovjeka!

KARVERISTA

Voljom moćnog uzletio –
piramide vrh dohvati.
Čim je moćnik "izdušio",
još se brže sunovrati.

Savo Kadović

TROJA KOJA TRAJE

Srušen je most bratstva i jedinstva.
Sad ćemo jedni drugima da plivamo u zagrljaj.

Tek u penziji, političar može na miru
da se posveti revoluciji.

Avangarda stoji iza svega, a organi gonjenja
služe kao tampon-zona.

Dok su oni lupali, mi smo otišli na doboš.

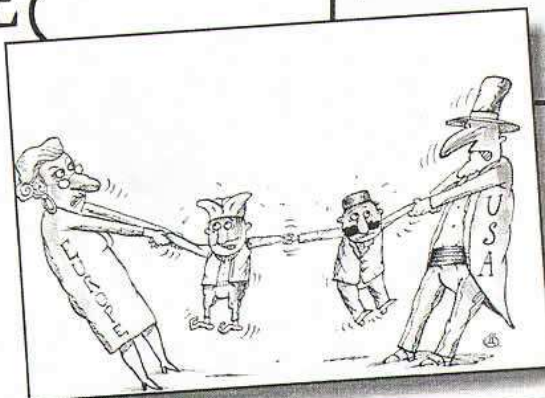
Tek kada je vođa zalutao, narod je vidio kuda ide.

Pored ovolikih magaraca našim neprijateljima
nije potreban trojanski konj.

Odisej se ne može mjeriti sa nama.
On je lutao samo dvadeset godina.

Ko je?
– Demokratija! Otvaraj ili razvaljujem.

Iz požara su izvukli zaključke: Ostalo je izgorelo.
Mijo Miranović Grof

DA VIDIMO, TVOGA BOGA...

Sine, vodim te da ti pokažem granice našeg imanja.
Da se sutra ne desi da prodaš tude.

Blago onom ko do vijek živi.
Ne izlaže svoje najbliže pogrebnim troškovima.

Antiratna parola: Šta će ti bomba? Baci to!

Našao se u makazama. Kroje mu sudbinu.

Medijski rat su dobili bez krvi. Ugušili su medije.

Stomak priznaje da je prazan. Glava teško.

Vladimir Mićković

PISMO IZ DALJINE

Ja Srbiju ne dam nizašta na svetu!
Srbin iz Kanade.

Jeste on manijak, ali je i Srbin!
A to je valjda važnije od svega!

Ratni profiter je kupio nekoliko
kuća u ulici koja nosi ime poznatog
narodnog heroja i time je još
jednom pokazao svoj patriotizam
na delu!

Znam ja ko su ratni zločinci,
ali neću da vam kažem.
Nisam ja domaći izdajnik!

Domovina se voli do smrti.
Zato sam ja i dezertirao,
da bih je duže volio!

Mačka je prvo otvorila kavez,
a posle pojela ptčicu. Pa, i oslo-
bodioci moraju nešto da jedu!

Prodajem frižider star deset godina.
Nekorišćen!

Narod možeš prevariti jednom,
pa još jednom, pa još jednom, pa
još jednom... I nikad više!

Penzioneri će uskoro poleteti od
sreće! Najsrećniji su već počeli
da skaču kroz prozor.

U mojoj jedinici bilo je mnogo
ratnih zločinaca. Četa mala, ali
odabrana!

Naš brod je potonuo, ali nema veze.
Napravićemo mi još jedan, isti takav!

Ni sa kom nećemo razgovarati
o prodaji Kosova, osim ako nije
ozbiljan kupac!

Goli Otok – to je komunizam
s pogledom na more!

Srbi sa Kosova treba da se vrate
u svoje domove. Njih tamo sigurno
neko čeka.

Ninus Nestorović

DALA BIH RUKU

Gora je bila patrijahalna seoska djevojka. Držala se dalje od momaka i čekala dan udaje. Jednom je putem, kroz šumu srete Čiča, poznati seoski šaljivdžija. Popriča malo sa Gorom pa poče da je nagovara da vode ljubav.

"Ne mogu, nikako", ne mogu, brani se Gora.

"Možeš, ako hoćeš", uporan Čiča.

"Slušaj da mi tražiš bilo šta drugo dala bih ti. Ono što kažu i ruku iz ramena, ali to nemogu da načinjem dok se ne udam", reče Gora.

SNAHINA PAŽNJA

Radojka je bila otmena i riječita žena. Zнала je uz čašicu da nazdravi, da razgovara o poljoprivrednim radovima koji su bili područje muškog interesovanja. Ostarila Radojka, godine joj popile snagu ali se duh opire. Došla kod doktora da se pregleda, da kostobolji lijeka potraži.

"Koga imate u domaćinstvu", upita doktor.

"Sina i snahu", odgovori ona.

"Dobro je da Vas ima ko pogledati i pripaziti dok primete terapiju", reče doktor.

"Imaće, moj doktore, ko da me gleda ali poprijeko čim ne mogu nista da radim", reče Radojka.

GODINE

Profesora Jodža sreća nekadašnja njegova učenica, sada dama u moćnim godinama.

O, profesore. Baš mi je drago da Vas vidim. Veoma lepo izgledate. Pa Vi se uopšte ne menjate. Djelujete više mladički nego penzionerski. Pa nije moguće da imate toliko godina. Vjerujte ja Vam ne bih dala, sipa bivša učenica rafalno.

– Dala, ne dala – sve mi je jedno, pomirljivo reče Jodžo, kad, napokon, dodje do riječi.

Radomir Perišić

DA SE ZACRVENIŠ

U Evropu su nas dočekali sa hljbom i solju,
koje smo sa sobom ponijeli.

Nama, namzanim svim bojama, malo je trobojka za
zastavu.

Ovdje bi i Kafka odustao od Procesu.

Tek kad smo uzeli stvar u svoje ruke, do kraja smo
se osramotili.

Naš čovjek nema cijenu. Zato daj šta daš.

Vladislav Vlahović

Po narudžbini...

Država mi je obezbijedila miran san
– na jednoj od beogradskih klupa.

Lekari imaju pune ruke posla.
Narod masovno pada na obećanja.

Danas ja tehnika napredovala. Telefonom
možete naručiti večeru, ljubavnicu
i plaćenog ubicu...!

Svi mi imamo nekoga,
a sve više pričamo sami sa sobom!

Zvezde mi obećavaju puno para, lagodan
život i dobro zdravlje. Jedino mi Srbija
horoskopski ne odgovara!

Dokle god narod krivi kičmu,
policija je tu da mu ispravlja leđa.

Ivana Srečković

Ljubav ne umire

Molimo domaće pisce da do daljega ne pišu.
Još nismo pročitali ni ovo.

Žene smo voleli dok su to zasluživale.
Decu ćemo voleti kad zasluže.
Trenutno smo slobodni i bez obaveza.

Ako umete da čutite, mogu vas pozvati da
čutite i na nekom odgovornijem mjestu.

Dobre majke ne umiru sve dok su deci
potrebne. Loše majke žive i onda kad to više
niko od njih ne traži.

Najpopularniji su oni pisci koji imaju više
prijatelja i poznanika nego čitalaca.

Mlade majke ne mogu noću da spavaju.
Stalno nekome nešto treba.

Duško Radović

NOĆ DO JUTRA

Dobro je što smo ga izabrali
doživotno. Pre će umreti nego dati
ostavku!

Pametnima se ne može pomoći...
Oni sve razumiju!

Razočarao sam se u Broza. Tvrdili
su da je neponovljiv.

Ko je ZA, neka digne dva prsta. Ko
je PROTIV, neka digne glavu!

Malo je bio jedan Tesla
za sav srpski mrak!

Mi smo za Evropu važna karika.
Samo smo se otkinuli sa lanca!

Rade Jovanović

PAZI LEĐA

Ovo je bila i moja zemlja dok
su je prodali.

Kad dođem do cilja,
ja sam na meti.

Nije dvoličan. Njegove
mogućnosti su mnogo veće.

Našli su mjesto pod suncem
- u njegovoj sjenci.

Nema nezaposlenih.
Svi smo se o jadu zabavili.

I nepismenima je jasno
- crno nam se piše.

U svijetlu budućnost vjeruju
samo slijepci.

Poštena žena neće nikad
priznati da joj muž nosi rogove.

Kratku pamet krasi duga priča.

I nama će procvjetati ruže kad
demokratija uhvati korijene.

Ništa bez podzemlja.

Samo crn obraz
nikad ne pocrveni.

Ma kakve mrtve duše
- oni žive bolje no ikad.

Iskoristimo priliku.
Okrenuli su nam leđa.

Čovjeku bez glave
svaka kapa odgovara.

Kamo sreće
da svi govorimo
maternjim jezikom.

Veselin Brnović

EPIGRAMI

Dok čitam njegova djela
u bilo kojem književnom rodu,
sjetim se kupatila i zlatnog
pravila: Povuci vodu!

Ako je istina, da je laž
kratkih nogu
Kako li mnogi hodaju
Hvala Bogu;

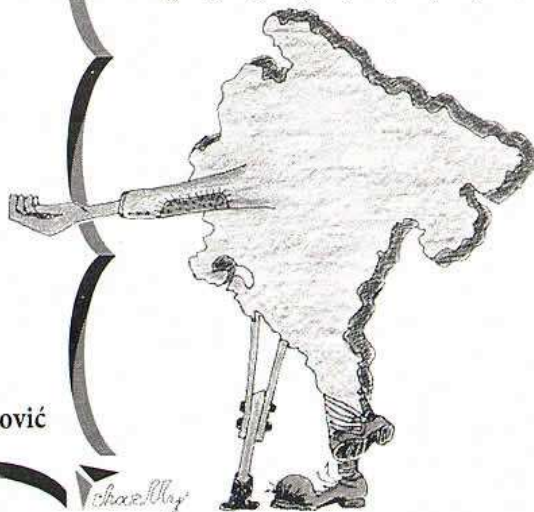

Jedino mi brica
javno radi o glavi!

Razdaje medalje i odlikovanja
prošlo im vrijeme.

Vladislav Pavićević

VINSKIM PUTEM

POHVALA VINOVOJ LOZI

Hvala – vinovoj lozi,
nek je štite bozi;
i čovjek, što je sadi:
hvala vam – vinogradi!

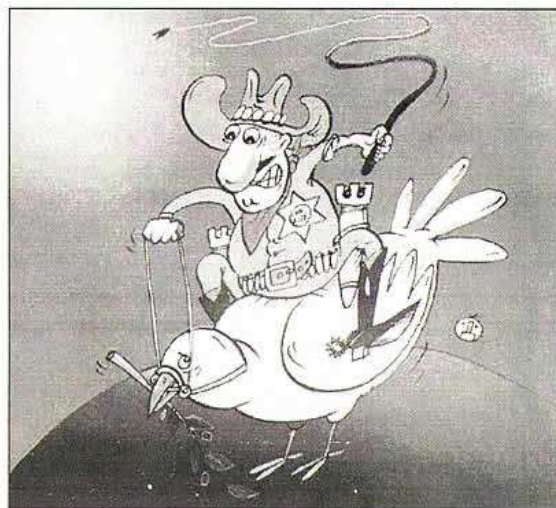
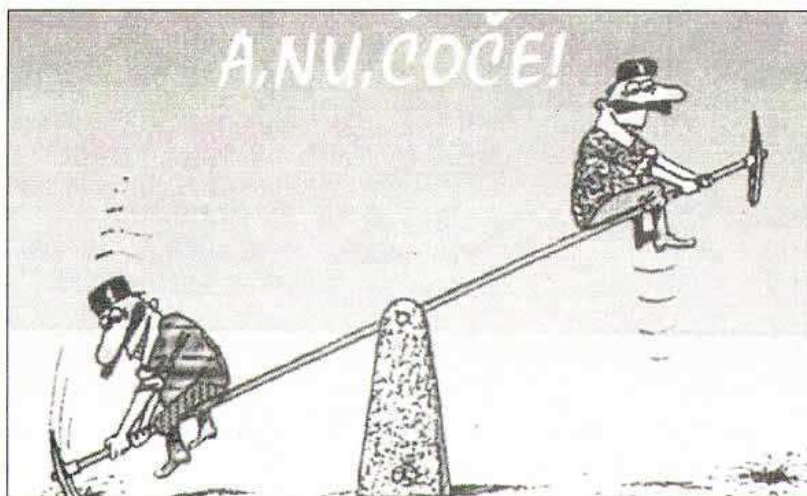
GORKOM VINU

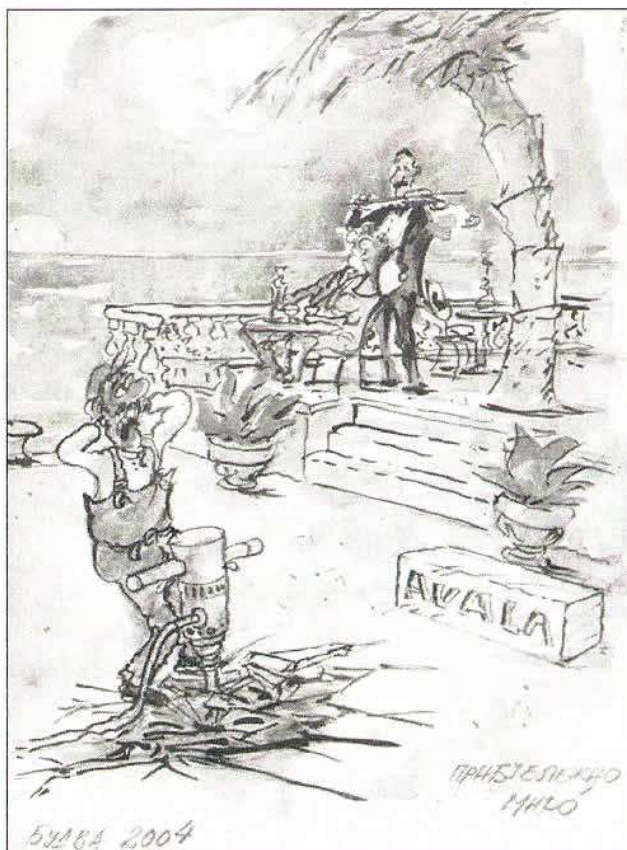
Gorko vino, gorki pelen,
rasulo u činu vrenja:
na proplanku beli jelen,
iz najdubljeg prividenja!

MUTNOM VINU

To što nam je ponudila,
krčmarica, gole puti;
dovodi nas do ludila:
mutno vino, pamet muti!

Krstivoje Ilić

MRTAV - TRIJEZAN

U vinu je istina.
Zato ga lažljivci izbegavaju.

I bogovi su pili vino.
Da ga nisu pili, ne bi bili bogovi.

Što su starije, žene se sve češće
poistovećuju sa vinom.

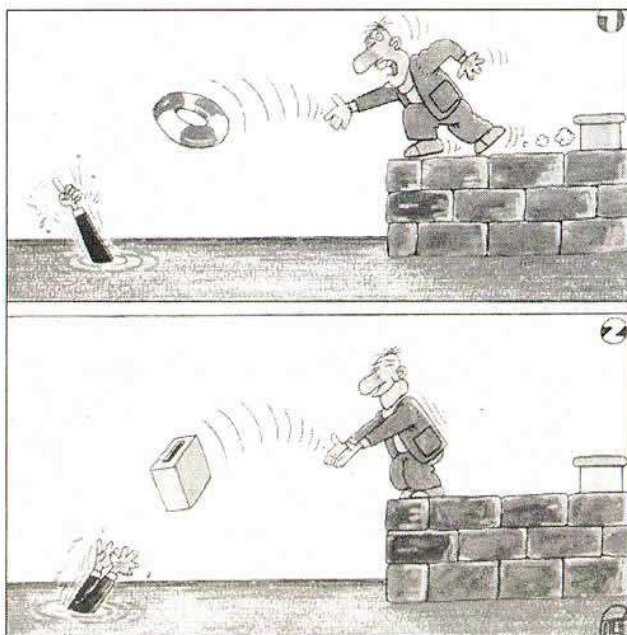
Ako je vino carsko piće,
onda mi niko s glave
ne može skinuti krunu.

Kad uđem u vinski podrum,
najviše zavidim punim buradima.

Rade Đergović

DRUGA KOLONIJA KARIKATURE.

Darko Drljević, Slobodan
Srđić, Dragoljub Đukić Čarli,
Miro Georgijevski

JA U KLIN, TI...

Zašto bi se jedan nebeski narod otimao oko zemlje?

U okviru svoje mirovne misije Havijer Solana
obišao je Ulcinj!

Na putu bratstva i jedinstva ispriječi se divljač!

Šta pjevaju Indijanci u američkoj državi Kolorado?
Ajđ, u kolo Rado!

Nekim ženama iz očiju vire duge trepavice,
a nekima njegovo veličanstvo.

Ljepota je relativna! – reče Ajnštajn i oženi se iz Jugoslavije.

Nekima je sve med i mlijeko, a meni med i orasi.
Vladan Čizmović – Čiki

KUPA U ZAKONU

Mi smo ponosan narod: imamo donju granicu
koja je međunarodno priznata.

Solim pamet po kućama. Cijena povoljna.

Mi se stalno provlačimo kroz iglene uši,
ali stignemo da zakrpimo svaku rupu.

Crnogorci neobično vole muzejske eksponate,
a mnogi se tako i osjećaju.

Komnen Bulatović

ŠTO KRAĆE, TO BOLJE

Ima ljudi koji ni rdavu stvar ne umiju napraviti da valja.

Što više svata kupiš to tanje društvo vodiš.

Kratak mandat najbolji zanat.

Đe nije kiše dobar je i grad, đe nije ljudi dobar je i gad.

Kako ste glasali onako ste pasali.

Što više avetinja za stadom to mu bravi više bleje.

Predrag V. Mugoša

DALEKO SE ČULO

Zdravlje ti si kao domovina.

San svakog seljaka je da bude malo-građanin.

Dokle ćemo ponavljati: nikad se ne ponovilo?

Ljekari su digli ruke od njega.
Ako to i drugi urade biće mu bolje.

Humor satire.

Kvalitet = hvalitet

Nikola K. Berić

VJEROVANJE LUDOM RADO VANJE

Nekada se davalo sve za obraz, a obraz ni za šta. Danas je obratno: obraz se daje za sve, a ništa za obraz.

Zemlja više robovati neće tuđinu, ali hoće svome gospodaru.

Ništa ne djeluje tako štetno kao savjeti. A savjetnici?

Što je čovjek lakši pod kapom, veća mu je šansa da ispliva.

Drvo se oslanja na drvo, a čovjek na čovjeka. Međutim, čovjek sve više gubi oslonac.

Živi mora da živi.
Mora li baš ovako?

Jovan Eraković

SPASIMO PLANETU ZEMLJU

Ni Sunce nam nije daleko.
I njega ćemo kalajisati.

Ni Mjesec nije što je bio.
I tamo je stigao čovjek.

Poslije flaširane vode,
dolazi flaširani vazduh.

I majčino mlijeko postaje ptičje.

Pogledajte: ptice na smeću,
korota na drveću.

Jednoga dana biće sve čisto – od ljudi.

Priroda nam je dala sve što je imala.
Ostavimo joj nešto,
makar, za uspomenu.

Zaustavite velegrad.
Jednoj travci je potrebna hitna pomoć.

I ptice selice počinju da gube kompas.
Pomozimo im.

Proglasimo i čovjeka za
– kućnog ljubimca.

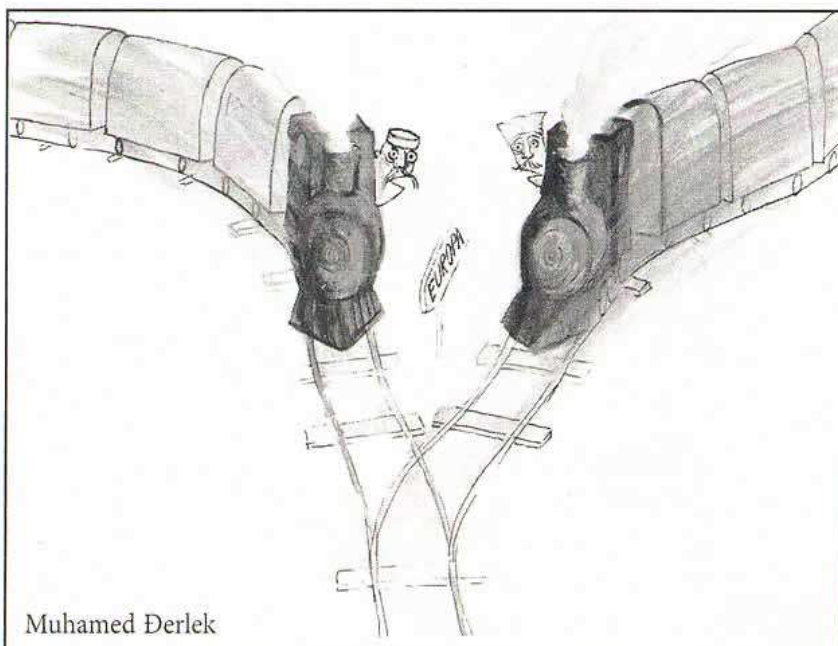
Borislav Jovanović

Razgovor

Sud o svemu moramo imati, najteže je suditi vremenu. Ni za straha većma srca nemam, nit vremena da o smrti mislim, tmasti oblak mozak pritisnuo, crne misli kroz njeg sijevaju, i nikako razabrat ne mogu, na kojoj je strani spasenije. Kud da krenem, niđe puta nema, ni povratka i sve kad bi stio. Svežu misli u čvor petostruki, a smute se dani u nedelji. Sve što vidim ne smijem pričati, e me nebi ljudi vjerovali. Mjesec krvav, prekrrio oblakom, noć nit tamna, niti se što vidi, ja krenuo nekud, ne znam kud ću, a tu de sam, kao da nijesam. Koliko sam u svome vijeku, sam sa sobom grdno ratovao, i u strašne zapadao klance, led i snijeg do pasa gazio, a peklo me užareno sunce, dok na usta ne udari pjena, i klone mi i duša i tijelo. Sam sa sobom na grdnom bojištu, izlomljena koplja i barjaci, na razboju grdne orlušine, zmije, ale, gavrani i vrane, oko mene kolo uhvatili, ne pjevaju no se grdno smiju, strašni krici nebo prolamaju, sjenka moja barjači pred njima. I tek malo kad se primirim, znoj ledeni niz čelo se sliva, jad veliki vidim i grdilo, e žešćega nemam protivnika, no sam sebi kad sam na biljegu, ma ni veće ne ima pobjede, no kad čovjek pobijedi sebe.

Bato Dedivanović

Muhammed Đerlek

KO ĆE KOME, KA'...

Bolje je biti GO kao pištolj,
nego – OBUČEN kao mrtvac!

Stvarnost je naša surova i kruta:
Svaki će CEZAR naći svoga – BRUTA!

U SCG Crna Gora čini nekih pet – šest
posto: taman za – RUKOVODSTVO!

Štrajkovati gladu ja nikada neću, ali zato,
stalno, štrajkujem – PAMEĆU!

DŽELATU je panj – RADNI STO!

PRIVATIZACIJA teče po PLANU: ja TEBI
ti MENI, a klan će – KLANU!

Problem povećavanja NATALITETA u Crnoj
Gori nije teško riješiti: dovoljno je da deca
budu „na tatu”, a TATA na – MAMU!...

Bog čuva SRBIJU,
a AMERIKA Crnu Goru!...

Nikola Šaranović

KO JE KOME KO

Čovjek mijenja mišljenje pod naletom novijeg
saznanja. A fukara, po naletom para.

Od sjednika nema vajde. Bolje je malo prileći.

Odgonetka zagonetke, nastala je iz pra vijeka:
bog je stvorio majmuna, a majmun čovjeka.

Iza praznika ostaje praznina i što su praznici
češći i veći, praznije je u vreći.

Pregovori su bili kruti, svak se držao svoga. Kad su
se pregovori završili, svak je ostao na svome.

Što su ove gore umučale?
Mora da je predizborna tišina.

Stojan Čabarkapa

NULA OD NULE, NULA

Ljudi vole da su u hladu,
ali da nijesu u sjenci.

Konj osjeti kad ga natovare,
čovjek – nakon što ga nasamare.

Pristao je da bude nula,
ako ga pravilno rasporede.

Lako je jeziku da hita, kad za greške
odgovara drugi.

Ograničeni ljudi se najčešće
neograničeno ponašaju.

Pavle Veličković

DELIJE

Igrale se delije
Nasred zemlje Srbije.

Od tolikog igranja
Srbija sve manja.

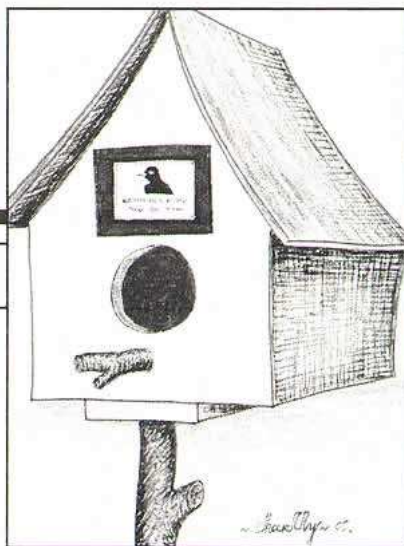
Mante igru, delije,
Ostasmo bez Srbije!

Zar za meru niste znali?
Malo ste se preigrali!

SAN I JAVA

Sanjao sam da sam hrabro umro:
Bojno polje gdje se srpstvo brani!
A na javi kukavički gladan
Ne znam kako srpstvom da se hranim!

Očigledno, san je spas za javu!
U snu junak, a na javi jadan,
Opet hoću da se snu prepustim –
Al' na mogu ni da zaspim gladan!

POGLED UNAZAD

Gledali smo čak do srednjeg veka
Da vidimo šta nas sutra čeka.

Svako Srbin zagledan u juče –
Kako Marko crne brke suče.

Svakom od nas najveća je dika
S Karađorđem da se lično slika.

Zagledani unazad odreda
Ne vidimo šta nam preči spreda.

Gde je izlaz da se napred kroči?
Da nam Bog da na temenu oči!

Rastko Zakić

OGLAV

Krenuo Bje-
lopavlić jed-
nog pazarnog dana na
danilovgradsku pijacu. Čim
dođe u grad svrati u jed-
nu kafanu. Kako u kafana-
ma ima dosta dokonih ljudi,

to ovi, zajedno sa kafedžijom, dobro ismijaše
gosta. Produži on put pijace. Na pijaci nije
kupio ništa do jedan konjski oglav. Zamo-
tao mu prodavač oglav, i ne zna se što
nosi, te on krenu kući, ali prije
izlaska iz grada, opet svrati u

onu istu kafanu. Tamo sjede oni isti
ljudi koji su ga maloprije ismijava-
li. Stavi seljak omot sa oglavom na
jedan sto, pa sjede i zatraži piće.

– A šta si to trgovao, jadan? –
upita krčmar.

– Kupio sam jednom čovjeku
neku stvar, no ne znam hoće li mu biti taman, pa te
molim da se primakneš da je probaš.

Krčmar se primače i posagnu da vidi što će ovaj
izvaditi iz omota, a on brzo izvadi konjski oglav te sa
njim pravo krčmaru na nos, naočigled svih prisut-
nih.

Radili Crnogorci džadu preko Garča.
Pošto nije bilo građevinskih
mašina, postavljeni tucanik ravnali su valjkom
koji su vukla tri para konja. Po završetku dnevnog
posla, valjak je čuvao stražar. Jednog dana,
poslije radnog vremena, padala je jaka kiša, a
utoliko naišao ministar vojni Crne Gore Mitar
Martinović, pa kada je vidio onoga stražara kako

VALJAK U ZAGARČU

kisne pored one gvožđurine, upita
ga:

– Što činiš tu, jadan ne bio? Idi doma
naša te jad, neka valjak, niko ga neće poni-
jeti.

– Ajde ti, ministre, svojim poslom, znaš li ti
da je ovo Zagarač – odgovori stražar.

Vojislav A. Vujotić

Ratko Dangiubić

Lukav voda dopušta da drugi, idući njegovim stopama, ostavljaju tragove.

Da bi izgledali viši,
stavili su sve pod noge.

U policiji sve znaju o vama.
Čak i ono što će da vam se
desi.

Besmrtnik nema
naslednika.

Angažuju sve veći broj
policajaca. Vlast ne prestaje
da traži sebe.

Istraga je krenula novim
putevima. Islednik je
optuženom sve priznao.

Voda ipak povremeno jaše.
Plaši se da ga konj ne zab-
oravi.

Šta vredi narodu što ima
drugačije mišljenje
kad je usamljen u tome.

Od svake povorke može se
napraviti pogrebna
ako se mrtvac stavi na čelo.

U meni se bore budala i
genije. Plašim se da pamet-
niji ne popusti.

Svetla prošlost, svetla
budućnost. Otkud tolike
senke.

Kako da verujem
njegovim rečima, kad sam
ih ja napisao.

Za čuvara je prazan kavez
slobodan prostor.

Kome je otadžbina samo
na srcu, nije velika.

Uspeli su da smene narod.
Imali su apsolutnu većinu.

ZNAK PITANJA

Ulica mi kuća,
Ulica mi škola,
Ulica mi pojede
Od života pola.

Da nije kafića
I noćnih skitanja.
Sav bi život bio
Pod znakom pitanja.

UMILJATO JAGNJE

Jedno jagnje umiljato
Ne ume da piše;

Ali, vidim, na pašnjaku,
Celo stado siše.

INTERVJU

Pitali su jednu kozu,
A zatim, i ovcu,
One su im obe rekly:
– Nije sve u novcu.

Onda su se odlučili
Da pitaju zebriu.
Ona reče: – Sve se vrti
Na zlatu i srebru.

PARE I BURGJE

Dok je išo u školu,
Nosio je burgije,
Ali s njima ništa
Postigao nije.

Onda mu je reklo
Nastavničko veće:
„Para vrti, brajko,
Gde burgija neće”

SABRAČA DEJA • Милош Калезић • САРБАЧА ДЕЈА

ЛАЖИТРАВА
И ЧУМИНЕ КОЗЕ
Милош Калезић

KOME ZAKON LEŽI...

U politici je neko slon,
a neko kameleon.

Malo lijevo, malo desno
– politički nije mu tijesno.

Namjestili su ga na položaj,
da namješta.

Dogovor važi,
dok govor počne.

On čuva zakon,
spava na njemu.

On drži sve pod kontrolom,
jednim okom ženu, drugim
komšinicu.

Darko Žunjić

HEJ ŽIVOTE

Kažu da postoji i zagrobni
život. Ja jedino znam
za goli život.

Ne bih žalio da umrem,
samo da ozdravim.

Sve je više pijanica. Sreća
što se ne trijezne.

Preostalo je bombardovan-
je, ali nas stalno reketiraju.

Vojin Brnović

LJEVO – DESNO

Nepopravljivi ljevičar Labud Marković, žali se proznom piscu:

– Bolestan sam nešto, i do malo prije šetao sam pored Save, pa me, izgleda, sunce udarilo u glavu, i dotuca me. I sad kad idem, zanosim udesno...

– U mladosti zanosio si ulijevo, pa ćeš, poslije ovog zanošenja udesno, valjda, okrenuti pravo – kaže pisac.

– A nema se kud pravo. Tamo je katastrofa – zavapi Labud.

BEZVEZNJAK

Prozni pisac prozva, telefonom pjesnika, i upita ga što sinoć nije došao na književno veče, a bio je obećao da će doći.

– Ah, zadržah se, u razgovoru sa jednim bezveznjakom. Počeo nešto da me pita...

– Baš je bezveznjak, čim je našao tebe da pita... – potvrdi prozni pisac.

Dobrašin Jelić

JEZIK PREGRIZA

Slavi Jago stoprvi rođendan. Časno i' starina pronio i u dobru i u zlu, a bilo je i jednoga i drugoga.

Okupila se familija; slavlje ka da je napunio tek osamnajest, a ne proša čitav vijek. U čestitkama svi iste želje; da još dugo i dugo budu zajedno. I praunuče oće da da doprinos veselju pa će:

– Dabogda dedo, živio ti nama sto godina.

– Jezik pregriza dijete, ja sam i' preskočio, smije se dedo i miluje ga, ali mu se želja ne svidje.

ČUK I TICE

Kod Ibra, u kafanu vazda puno.

Ulazi Banja, a kroz otvor iznad vrata ulijeće i vrabac, jadnik oće i on da se ugrije.

Vidi to Banja pa će:

– E, lako mi je za tebe, kome se oće i tice mu ulijeću u kafanu.

– Tamo će čukovi ulaze i tice same dolaze, uzvрати Ibro i puni mu jednu "čukru" da se zagrije.

BLAGO NJEMU

Pitali Miška, koji su mu mjeseci najmiliji. Kađ se kopa frmetin, odgovara ka iz topa. Tada, veli, žena mi i majka uzmu motike pa kako ne zbore jedna s drugom, jedna sa jednog druga sa drugog kraja za čas otrse kopanje, da bi prije jedna drugu sa oči makla. Blago njemu, baština mu neće zalivadiť.

Vujadin Šaranović

FUGILE I STUDIJE

Sveto Marković Fugile, kao jedan od boljih daka setinjske gimnazije, upiše fakultet u Beogradu.

Kada dobije indeks, on ga pogleda i pode u službu dekanata. „Molim Vas potkrala Vam se greška u mom indeksu, kod upisa imena moga oca”.

Službenik uze indeks pogleda ga, po kaže: „Kakva greška Markoviću, kad ovde fino piše Marković Vlade Svetozar”.

„Znam, druže, ali moj otac je Vlado, a ne Vlada. To je kod nas žensko ime i mogu biti sin Vladov, a ne Vladin.”

„Ma hajte, boga vam Crnogorci, kod nas se kaže Vlada izvoli, uzmi ili ostavi”!

„Je li tako”, veli Fugile, „Dobro”!

Uzmi Fugile indeks, pa ga zafrljači i tako je on „završio” svoje studiranje...

BUDALA ĆE BITI VAZDA

Povodom najnovije zbirke pjesama Vita Nikolića, organizovano je u biblioteci „Radosav Ljumović” književno veče za novinare i poštavaoce.

U toj zbirci, prvi put, između ostalih, objavljena je i pjesma „Drumovi će poželjet ludaka, a ludaka nigdje biti neće”.

Jedan nadobudni novinar koji je sebe smatrao i pjesnikom hoće da dovede Vita u nedoumicu, pa mu onako „sa visine” postavlja pitanje:

„A što je pjesnik mislio time „Drumovi će poželjet ludaka, a ludaka nigdje biti neće”.

Vito malo razmišljajući: „Znate šta. Doći će novo vrijeme, industrijsko, kompjutersko, svi će biti pametni, neće biti onih koji će da se zamajavaju, da dangube. Ukratko, neće biti ludaka u onom smislu, maštara, zanesenjaka i tome slično. A što će Vas dragi kolega tiče, budala će biti i tada kao što ih ima i sada”.

DOŠAO TATA

Boro Begović, glumac, glumčina, boem, često je dolazio kući u kasne sate. Jednom prilikom, izgleda da se zabrojio u spratove i zazvonio na vrata stana ispod.

Iznutra se čuje bunovan glas: „Ko je?”

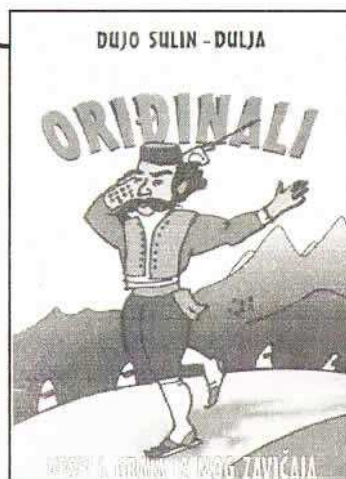
„Tata, otvori sine”, kaže Boro, računajući da je pred svojim vratima.

Na to se iznutra začuje glasan smijeh i glas:

„Diž’ te se deco! Otac mi je umro prije trideset godina, ali izgleda da je došao pred vrata, pa da vidite deda”.

Donji komšija je bio Momir Jovović, fudbalski sudija i šeret i znao je o kome se radi.

Dujo Sulin

Pošteni lopov krađe Bogu dane.

Kad je sazrio, izdala ga je petlja.

Sve se mijenja, samo su konji i bičevi isti.

Cvijeta Milatović Todorović

...JA DO NJEGA

Cilj smo našli – još samo da nademo sebe.

Postali smo unikati, ali nam cijena stalno pada.

Koga istina zaboli – lijeka mu nema.

Zalutao je! Našli su ga na radnom mjestu.

Kod nas je demokratija na prinudnom radu.

Rad je stvorio čovjeka, a čovjek ostao bez njega.

Naše podzemlje na nebu živi!

Dr Anton Zakovšek Dudo

AKO BASNA NIJE JASNA

Slušao cvrčka mrav,
Kako cvrčak cvrči,
Gledao mrava cvrčak,
Kako mrav trči.

I zaključiš mravi,
Da su cvrčci zvrći pravi,
A zaključiš cvrčci,
Da su mravi potrčci.

I tako su oni trčali,
I tako su oni cvrčali,
Do zime dotrčali,
Do zime docvrčali.

Zimio zimu mrav,
Snagu čuvao, ne trčao,
Zimio zimu cvrčak,
Snagu čuvao, ne cvrčao.

Mrav imao, izimio,
Cvrčak nije imao,
Trpio, pa izimio,
Kako je znao i umio!

Ratko Božov Brković

Ovo je zemlja širokih
mogućnosti: ko ima – ima,
a ko nema – neka se snađe.

✓

U štrajku su: pekara, mlekara i sirara.
Ali dobro je – proradila je pilana.

✓

Kod nas su balvani vazda bili na cijeni.

✓

Najveći prvoborci za Kosovo žive u Beogradu.

✓

Kolo istorije se i dalje okreće.
Bojim se samo da nijesmo ispali iz kola.

Kadrovi su nam dosta razvijeni.
Malo ih ima ispod sto kila.

✓

Pokazivao je znake zdravog razuma.
A onda se odao politici.

✓

Kad su mu izvukli tepih ispod nogu,
odmah je nabavio novi.

✓

Ako je lokalni političar bog i batina, šta je onda za
njega obični građanin?
Bojim se – vucibatina.

Čedo Baćović

RAZVOD(NJAVANJE)

Ženidbom se ozakonjuje brak, a razvodom sloboda.

◀▶

Jelenu su rogovi ukras, mužu grdoba.

◀▶

Čovjek se veže za rogove koji su u braku iznikli.

◀▶

Svako ko dobro glumi, sa vlašću se okumi.

◀▶

Ne znam sta je gore: prinudni rad ili prinudni odmor.

◀▶

Bračnu reformu najčešće pospešuju izvanjci.

◀▶

Od kada smo zajedno živimo odvojeno.

◀▶

Pre su ih kovali u zvezde, sad ih okivaju u lance.

◀▶

Žabe pismenost dokazuju kreketanjem.

◀▶

Konj se gleda po zubima, a država po ljudima.

Zoran Đurović

Andrija H. N. Kajević

Balkanska
Abeceda

Budućnost dece nam je
svijetla – na zečelju
penzionera.

☞

Čovjek se ne plaši čojstva,
no junaštva.

☞

Čovjeka u životu prate tri
prijatelja: iskreni neprijatelj,
neiskreni prijatelj i komšija.

☞

Dok se ne pronade sumnjivo lice,
sumnjiče i mrtvace.

☞

Lako je proživjeti mladost uz pametnu starost.

☞

Svaki je vakat poučan, a naš mučan.

☞

Za narodnu miliciju vrat služi za rukohvat.

Andrija Kajević

ZA DOBRIM KONJEM...

Bolje je živjeti u zemljama „ludih krava“,
nego u zemljama ludih političara.

☞

Srbi su muzikalan narod.
Zato im je NATO poslao kasete.

☞

U laži su kratke noge ali duga tradicija.

☞

Samo se „smenjuju“ Kurta i Murta, a konji ostaju.

☞

Ako je suditi po jutru, noć nećemo ni dočekati.

Milinko-Boki Bojat

BOJADŽIJA

Kad Jankelja
priliku uvreba,
stotinu će
promijenit „boja“
da dobije
ono što mu treba!

DAVADŽIJA

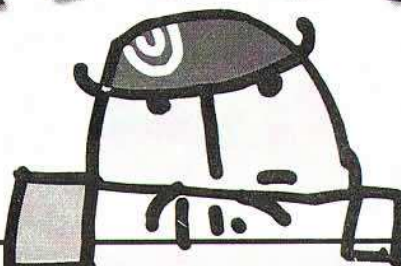
Brankiša je
svi ko uzimati!
Uzimao,
nikad ne davao,
pa ga „strefi“
kad je mor'o dati!

Bogoljub Boban Velimirović

DA SE NE ZABORAVE NAJBOLJI

'04

'05

Savo Martinović
Veljko Rajković
Seida Belegović

prof. dr Ratko Božović
Darko Drljević
Radomir Racković

Ninus Nestorović
Ilija Marković
Radomir Perišić
Bogdan Paljević

ŽIRI

NAGRADE

„Pavle Donović”
„Živko Đurović”
Satiričar godine
Gran pri
Zlatna plaketa
Nagrada za aforizam
Nagrada za satiru
Najbolja knjiga
Dječija karikatura

Radomir Racković
Darko Drljević
Seida Belegović

Čedo Vuković
Luka Lagator ✓
Savo Martinović ✓
Miodrag-Miško Vuković
Derviš-Beli Selhanović
Ilija Marković ✓
Dejan Tofčević ✓
Dušan Đurišić ✓

PRIJATELJI

MARTEX D.O.O.
Cetinje

GRAFO
CRNA GORA

MLJEKARA
Podgorica

Vrtni centar
KALIA

JOŠ PO JEDNU

Potrošačka korpa ispletena je od pruća žalosne vrbe.

Otkako sam počeo da pijem, duplo bolje vidim.

Kafana mi je druga kuća. Prvu sam popio.

Prijemom naše zemlje u savet Evrope,
Evropa je dobila deset miliona savetnika.

U radu ne možemo da se ugledamo na Japance.
Bije nam sunce u oči.

Ko želi da dobije posao iz prve ruke,
mora da plati iz druge.

Imam školovan glas.
Tačno znam kada treba da ćutim.

Milivoje Jozić

U POVJERENJU

Ljudski život počinje sa
vatrom, a završava se
pepelom.

Imala sam tri brata. Dva
su živa, a treći je oženjen.

Čovjek gladna stomaka
sit je politike.

Mnogi psi počinju da laju
tek kada čuju lavež
drugih pasa.

Plava koverta se taksira
iznutra.

Ibrahim Šahman

NE PADA SNIJEG DA...

Murat Ćorović

Nemojte braniti psu da laje na
zvijezde. Psu je lakše a zvijez-
dama ne smeta.

Ni uz najveći februarski mraz
i snijeg, neke zvjerke nijesu
spavale.

Tek je toliki snijeg pokazao
koliko smeta kad svako ne čisti
ispred svoga praga.

SKUPŠTINA

Ne znam o čemu se radi i šta je,
pas mi je gledao TV Skupštinu
i prestao da laje.

SKOROJEVIĆI

Skorojevići su posebna sorta
Imaju svoje skrivene staze,
Pred pretpostavljenima puze
a potčinjene bez milosti gaze.

LOPOV

Od kad je svijeta
Vazda se kralo,
A lopov je onaj
Ko krade na malo.

Rajko Joličić

RUKA RUKU MIJE...

Mi smo narod čistih ruku – svaka nam vlast!

Čiste su im ruke – u našim džepovima nije ostalo nikakvih tragova.

Pokazalo se da dešnjaci nijesu čiste ruke – zato sada biramo ljevake!

Zoran Raonić

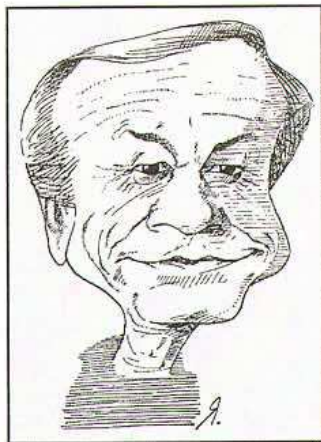

PODRUGLJIVOST

Da se ne lažemo:

mного se lažemo.

Savo Martinović

Zabilježio
Ratko Božović

Tako, niko nije bio izuzet od šaljive i kritičke opservacije. Niko nije bio zaštićen od javnog žigosanja. To je i razlog što se u svim književnim formama, od aforizma i epigrama do romana, jasno prepoznavala misao, koja nije spremna ni da simulira ni da kalkuliše. I u njegovim kratkim formama i onim razvijenim sriječemo promišljenu odvažnost imenovanje prećutkivanog i potiskivanog iskustva. Namećao se i utisak o razločnosti i objektivnosti misaonog pregnuća i kritičke konfirmacije sa donkijotizmom i mistifikacijama udomljenim u stvarnosti. Tačka sa koje se posmatra izobličena realnost bliže je određena filozofskom refleksijom i literarnom imaginacijom. Nije važno šta preteže naročito kad se postiže puna uvjerenost satiričnog iskaza. Zato Dragoslav Andrić, već u prvoj knjizi aforizama Sava Mrvaljevića – *Ništa između* – zapaža da je u pitanju takav umjetnik „koji se u svome razmišljanju služi ubedljivim, jakim, jarko izloženim argumentima, te zato i tako lako od nas stvara svoje istomišljenike”.

Tako kako je ovaj naš humorist i satiričar odredio aforizam kao književnu formu govori o njegovoj sposobnosti misaonog i teorijskog obrazlaganja svoje dominantne literarne preokupacije. On je umakao i krutom akademskom obrascu i konvencionalnom načinu mišljenja, ali je ostao vjeran svojem duhovitom uopštavanju i samosaopštavanju. Tako logiku apsolutne konciznosti u aforizmu, Savo Martinović vidi kao ozbiljnu i tešku duhovnu vježbu, kojom uspijeva da se kompletan „humorističko-satirični roman” nađe u jednoj jedinici rečenici. Autor je dao i definiciju svoje omiljene književne forme na takav način što je veoma precizno odredio specifičnost svog književnog iskustva i svoje misaone metode. Dobili smo, eto, promišljeno određene jednog od najsupremornijih smjerova u aforističkoj umjetnosti: *Aforizam je tačka u kojoj se sijeku umjetnost i filozofija*. Posli-

je ovakvog određivanja ove kratke književne forme postoje razgovjetnije zašto je najvažniji „zadatak” aforističara da prevrednuju ustaljeni poredak vrijednosti, a naročito „opštepriznate vrijednosti”. Njegova je „obaveza” da uspostavi novu ljestvicu vrijednosti. Njegova forma oskudna je bez obrta, neočekivanosti, inverzije i antiteze. Tu su i metafora i paradoks, s tim što nemaju smisla ni metafora radi metafore ni paradoks radi paradoksa. Kad je o svemu tome razmišljao, aforističar nije zaboravio ni da se verbalno poigra, pa je rekao da je paradoks radi paradoksa – *paradoksalijska*, a fraza radi fraze – *frazeologizam*. Polazeći od svojih misaonih preokupacija i svog shvatanja umjetnosti aforizma, on smatra da je tematika aforizma „gotovo isključivo etičke prirode”. Po njegovom mišljenju, za stvaranje aforizma „rudnici zlata” su *opšta mjesta i gluposti*.

Kako se od partikularnog iskustva stiže do univerzalnih značenja, autor je superiorno demonstrirao u romanu od priča *Saga o Sago*, koji je objavljen 1996. godine. Miladin Vidov Kalezić Sago, iz okoline Danilovgrada, prijatelj je tvorca ovog neobičnog djela. On je Sagovu neodoljivu usmenost pretočio u književno obličje. Lucidni Veljko Radović napisao je da je to „roman o liku” ali i „grupni portret Bjelopavlića”. Ali nije zaboravio da kaže da se ovo djelo „nipošto ne tiče samo toga plamena” i da je „izuzetno duhovita razgala”. U ovom slučaju, da nije bilo Sava ne bi bilo ni Saga, ne bi ga bilo u ovakvoj verziji. A, opet, da nije bilo Saga ne bi bilo ni ovakvog Sava. Ovdje je već teško razgraničiti subjekt književnog djela i njegovog književnog junaka. Na kraju romana nalazimo dodatak, koji je naslovljen: *Tako je govorio Sago (a bi i ako nije)*. Tu ćemo prepoznati i autorovu poetiku: *Ljepša je i najgrđa šala od najljepšega ćosanja*. Tu je i autorova, a i njegovog junaka, filozofija egzistencije: *Život je jagma ili velja utakmica*. Prisutna su i uvjerenja, koja, u antropološkom pesimizmu, idu do surovosti: *Zla nema samo tamo, de ljucka noga nije kročila*. Moralno opredeljenje očigledno je nastalo na izvornom iskustvu prošlosti, na izvorima ljudskosti: *Njemu je drob prije obraza*. Nijesu izostale ni crnohumorne meditacije: *Groblje je veliko počivalo*. A da se ne bi zaboravilo, gdje se radnja događa, da se ne previdi socijalni kontekst, aforističar zapisuje: *Svemu ima kraja samo ovome nema*. Nema kraja ni ovim duhovitim replikama književnih dvojnika.

Piscu ovih redova posebno je draga autorova dobronamjerna podrugljivost i pobunjenička satirična energija. Poistovjećivanje estetskog i životnog doživljaja prati promišljenost i odvažnost imenovanja ironičnih formi. A njegov prepoznatljiv humorno-satirični rukopis, misaoni i vrcavi ironijski duh, bogatstvo metafora, blagotvorni sarkazam – razlozi su više za aktivno iščitavanje umotvorina ovog našeg originalnog i inventivnog aforističara.